

Şiirler...

BEDAVA

Bedava yaşıyoruz, bedava;
 Hava bedava, bulut bedava;
 Dere tepe bedava;
 Otomobillerin dışı,
 Sinamaların kapısı,
 Camekanlar bedava;
 Peynir ekmek değil ama
 Acı su bedava;
 Kelle fiyatına hürriyet,
 Esirlik bedava;
 Bedava yaşıyoruz, bedava.
Orhan Veli KANIK

CIMBIZLI ŞİİR

Ne atom bombası,
 Ne Londra Konferansı;
 Bir elinde cimbız,
 Bir elinde ayna;
 Umurunda mı dünya!
Orhan Veli KANIK

OTUZ BEŞ YAŞ

Yaş otuz beş! Yolun yarısı eder.

Dante gibi ortasındayız ömrün.

Delikanlı çağımızdaki cevher,

Yalvarmak, yakarmak nafîle bugün,

Gözünün yaşına bakmadan gider.

Şakaklarımın kar mı yağdı ne?

Benim mi Allah'ım bu çığgılı yüz?

Ya gözler altındaki mor halkalar?

Neden böyle düşman görünüyorsunuz:

Yıllar yılı dost bildiğim aynalar?

Zamanla nasıl değişiyor insan!

Hangi resmime baksam ben değilim:

Nerde o günler, o şevk, o heyecan?

Bu güler yüzlü adam ben değilim

Yalandır kaygısız olduğum yalan.

Hayal meyal şeylerden ilk aşkıımız;

Hatırası bile yabancı gelir.

Hayata beraber başladığımız

Dostlarla da yollar ayrıldı bir bir;

Gittikçe artıyor yalnızlığımız

Gökyüzünün başka rengi de varmış!

Geç farkettim taşın sert olduğunu.

Su insanı boğar, ateş yakarmış!

Her doğan günün bir dert olduğunu,

İnsan bu yaşa gelince anlarmış.

Ayva sarı nar kırmızı sonbahar!

Her yıl biraz daha benimsediğim.

Ne dönüp duruyor havada kuşlar?

Nerden çıktı bu cenaze? Ölen kim?

Bu kaçınıcı bahçe gördüm tarumar.

N'eylesin ölüm herkesin başında.

Uyudun uyanamadın olacak

Kim bilir nerde, nasıl, kaç yaşında?

Bir namazlık saltanatın olacak.

Taht misali o musalla taşında.

Cahit Sıtkı TARANCI

2899 Yıl Öncesinin Bayramı

● Ecz. İrfan Rıza YAZICIOĞLU

Milat'tan 900 yıl önce yani bundan 2899 yıl evvel insanlar bir tapınağa aşağıdaki yazıyı asarlar.

Sıraya girip okurlar...

Sonra...

Birbirlerine sarılır...

Bayramlarını kutlarlardı.

İşte o yazı:

"Gürültü patırtının ortasında sessizce, sükunetle dolaş; sessizliğin içinde huzur var. Sakın bunu unutma.

Herkesle dost olmaya çalış.

Sana bir kötülük yapıldığında verebileceğin en iyi karşılık unutmak olsun.

Başla ve unut...

Ama kimseye teslim olma...

İçten ol;

Telaşsız anlat..

Kısa; açık ve net konuş...

Başkalarına da kulak ver.

Aptal ve cahil oldukları zaman bile dinle onları; çünkü, dünyada herkesin bir öyküsü vardır...

Yalnız...

Yaptığın plânların değil

Başardıklarının da...

Tadını çıkar.

Ne kadar küçük olursa olsun işinle ilgilen. Hayattaki dayanağın işindir, unutma. Sevebileceğin bir iş seçersen yaşamında bir an bile çalışmış ve yorulmuş olmazsın. İşini öyle seveceksin ki, başarıların bedenini ve yüreğini güçlendirirken verdiklerin

de yepyeni hayatlar başlatmış olacaksın...

Olduğun gibi görün...

Ve görüldüğün gibi ol...

Sevmiyorsan eğer...

Sever gibi yapma...

Çevrene tanıdıklarına...

Önerilerde bulun...

Fakat asla hükmetmeye kalkma.

İnsanları yargılasan onları sevmeye zamanın kalmaz. Ve unutma ki, insanlığın sevgi konusunda yüzyıllardır öğrenebildiği bir kumsaldaki kum tanecığı bile değildir.

Aşka sakın burun kıvrma

Aşk nedir?

Çöl ortasındaki yemyeşil bahçedir. O bahçeye bakmayı hak etmiş bir bahçevan olmak için her bitkinin sürekli ilgiye, yardıma, bakıma, sevgiye ihtiyacı olduğunu da unutma.

Hayatta kaybedebilirsin...

Kaybetmeyi...

Ahlaksızca bir kazanca tercih et.

Birincisinin acısı bir an, ötekinin vicdan azabı bir ömür boyu sürer. Bazı idealler o kadar değerlidir ki; o yolda mağlup olman bile zafer sayılır. Bu dünyada bırakacağın en büyük miras dürüstlüktür.

Yıllar geçiyor, geçecek...

Yılların geçmesine öfkelenme...

Gençliğe yakışan şeyleri gülümseyerek

teslim et geçmişe, yapamayacağın şeylerin yapabileceklerini engellemesine izin verme.

Rüzgarın yönünü...

Değiştiremiyorsan

Yelkenlerini...

Rüzgara göre ayarla...

Çünkü dünya, karşılaştığın fırtınalarla değil, gemiyi limana getirip getirmediyinle ilgilenir.

Arasına...

Kendini tutamayabilirsin...

Yüreğini isyana kaptırabilirsin.

Fakat unutma:

Evreni yargılamak imkansızdır.

Onun için kavgalarını sürdürürken bile kendinle barış içinde ol...

Annenin seni doğurduğu...

Saatleri hatırlıyor musun?

Sen ağlarken...

Herkes sevinçle güliyordu...

Öyle bir ömür geçir ki, sen öldüğünde herkes ağlasın.

Sabırlı, sevecen ol...

Erdemini yitirme..

Eninde sonunda sahip olduğun tek servet yine kendinsin. Görmeye çalış ki, bütün pisliliğine ve kallesliğine rağmen dünya yine de insanoğlunun biricik güzel mekanıdır.

(Xsentos İsa'dan önce 9 Yüzyıl)